

Гідрологічна характеристика печери Озерна

Характерною особливістю печери - наявність у ряді її галерей постійно обводнених тріщин. Значна частина печери затоплюється періодично (1970-1975, 1976 роки по теперішній час). Є дані, що підйом води спостерігався й у 1941-1942 роках. Періодично затоплюється значна частина Ближнього, Перехідного, Дальнього та Жовтневого районів. Підйом води досягає більше трьох метрів, хоча головне джерело живлення підземних вод - атмосферні опади, але немає твердої кореляції між сезонними дощами, таненням снігів з підйомом води. У 1963-1970 роках, вода в печері зовсім не піднімалася.

Дані про морфологію та розподіл заповнювача у печері свідчать про зміну напрямків стоку підземних вод протягом періоду формування підземної системи більше стародавні напрямки південно-східні, а більш молоді південно-західні. Перебудова підземного стоку викликана тектонічними підняттями південно-західній околиці російською платформи. На першому етапі розвитку порожнини переважав напірний рух у вигляді сифонної циркуляції, другому - вільне, з огляду на ізольованих водотоків. Однак на окремих ділянках галерей у різних звуженнях виникав місцевий натиск. Саме тут формувалися куполи, каміни що доходять до підшови масивних вапняків дністровсько та ратинського горизонту. В одному з камінів Жовтневого району звисають "лопаті корабельного гвинта" - вигострені водою криволінійні площині гіпсів.

В даний час вода в печері рухається вільно, в різних частинах печери з різною швидкістю. За даними фарбування в межень швидкість руху води 250м/добу, ухил підземного стоку 1,5 відсотка. Судячи з досвіду з фарбуванням флюоресцеїном, загальне напрямком руху води на північний захід від озера "Несподіваного". Потім підземні води печерного блоку переорентуються вздовж зони інтенсивно розвиненої тектонічної тріщинуватості з простяганням 50° і виходять до дренажної товщі дністрівсько-ратинських та опольсько-баранівських відкладень балки у с. Стрілківці у вигляді кількох малодобітних джерел.

На поверхні спостерігаються водозбори понорів Вхідного коридора, понора "Лісовий" що розташований за 200 метрів від крайніх північно-західних ходів Ближнього району. Стародавні шляхи стоку підземних вод добре трасуються по опрацьованих галереях. У Жовтневому районі в західній частині добре простежується русло стародавнього підземного водотоку. Русло репрезентує собою зміюку з плавно закругленими кутами, причому на кожному повороті видно дію води. На одному зовнішньому по ходу течії води - обвал, на другому повороті - камін. Обривається русло в циліндричний криниці діаметром 4 м і глибиною 14 м. Нижче "дна" цього русла розташовані широкі та низькі ходи району "Кам'яних бурульок". Внаслідок підйому води поняття "озера" можуть зберегтися за місцями, в яких вода зберігається при найнижчих рівнях.

Температура води +9-10°C. Конденсаційні води не виграють суттєвої ролі у водному балансі. Інфільтраційна крапель відзначається тільки в деяких камінах. Дані аналізу хімічного складу свідчать про те, що підземні озера взаємопов'язані між собою і входять у єдину систему карстових вод у цьому печерному блоці.

У Ближньому районі першим відкрито озеро капітана Немо. У плані Г-подібне, дно кам'яне, покрите тонким шаром мула, глибина від 1,5м при мінімальному рівні води до 4 м під час паводків. У Ближньому районі є знамените Несподіване озеро. Воно знаходиться у невеликому залі, стеля якого представляє осілий блок. При мінімальному рівні води площа озера досягає 20м², глибина - 2м. У Дальньому районі у галереї Нептуна – три озера. У Жовтневому районі в північній частині знаходиться 5 озер 8x6 м і 4 озера шириною 5м, що перекривають продовження галерей. У західній частині відзначено 3 водоймища невеликих за площею та четверте озерце на другому поверсі у 10м вище основного горизонту вод.

В холодний період печера представляє собою випарник. Питома конденсація - 0,004 л/м³ за добу.